

Kroner, saa det er ikke nogen særlig stor Sum; men det er i alt Fald en Begyndelse, og jeg kan kun fra min Side udtale, at det glæder mig i høj Grad, at det konservative Parti her i Landet endelig ved denne Lejlighed er gaaet med til et Forslag, som giver os gode Udsigter for Fremtiden henimod at komme Formuerne til Livs og at gaa i Retning af Socialiseringen. Thi man kan meget godt netop paa den her foreslaaede Maade komme ind ogsaa paa en Slags Socialisering af Erhvervene her i Landet. I dette Tilfælde er Talen om Pengevæsenet, og det er maaske det allerbedste Sted at begynde, det er maaske ogsaa derfor, at de ærede konservative Medlemmer har stillet dette Forslag, fordi det her lettest lader sig gennemføre.

Jeg udtaler altsaa min Anerkendelse overfor de Konservative, der har støttet Socialdemokratiet saa bravt paa dette Omraade, jeg beklager kun, at de ikke er gaaet med til de 27 Millioner, hvad der vilde have været det naturligste, saa at Staten var blevet fuldstændig ligestillet med Aktionærene i Nationalbanken. Men en Begyndelse er jo en Begyndelse, og jeg forstaar, at denne er en svær Begyndelse; men netop fordi det er en svær Begyndelse, skal de Herrer fra konservativ Side have min uskrømtede Anerkendelse for dette Ændringsforslag.

Det samme gælder Ændringsforslag Nr. 7, hvorefter Ministeren faar Ret til at udnævne to Medlemmer af Repræsentantskabet i Nationalbanken. Det vilde have været bedre, forsaavidt man havde fulgt os, saa at det blev Rigsdagen, der valgte Medlemmer til Repræsentantskabet; thi det forekommer mig, at i vore Dage bør man saa vidt muligt bygge paa Rigsdagen og den almindelige Valgret. De Konservative har ment, det var bedst, at Ministeren foretog Udnævnelsen; det er ganske vist ikke det samme, som vi ønskede, men jeg indrømmer, at det i alle Tilfælde er et Fremskridt fra den nuværende Ordning.

Endelig har man begrænset Lovens Gyldighed til 1925, hvilket ogsaa i nogen Grad har gjort Lovforslaget mere acceptabelt for os.

Jeg vil anbefale mine Partifæller at stemme for alle de stillede Ændringsforslag; de forbedrer det Lovforslag, der var til Behandling her i Tinget.

Theodor Jensen: Naar det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) talte om, at det konservative Parti er slaaet

ind paa den Vej, som fører til Socialisering af Virksomheder, navnlig af Banker, maa jeg paa det allerkræftigste modsige ham paa det Punkt. Det er aldeles ikke det, der ligger til Grund for den Idé, som er blevet undfanget af det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck); tværtimod gaar vi imod og arbejder med alle de Midler, som staar til vor Raadighed, mod Socialisering af Virksomheder, og det Ændringsforslag, som er stillet af det Parti, som den ærede sidste Taler tilhører, gaar ogsaa stærkt imod det Ændringsforslag, som jeg citerede for et Øjeblik siden, men som ikke blev vedtaget. Socialdemokratiet har vistnok glemt eller vil ikke vide af alt det, der hændte her i Landet i Begyndelsen af forrige Aarhundrede, og som var Aarsagen til Nationalbankens Stiftelse. Medens Socialdemokratiet ønsker, at Seddeludstedelsen atter skal tilhøre Staten, er det vort Ønske og Krav — et Ønske og et Krav, vi deler med de andre Partier fraregnet Socialdemokratiet —, at Nationalbanken vedblivende skal være en privilegeret Privatbank, der er sat til at hævde den første Bestemmelse i den gamle Oktroj af 4. Juli 1818, at den skal værne om Landets Pengevæsen, eller, som der nøjagtigt staar: „er og skal være at befæste et sikkert Pengevæsen her i Landet“.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Det forekommer mig, at det ærede Medlems (Theodor Jensen) Tale ikke gjorde noget særlig overbevisende Indtryk. Det forundrer mig ogsaa i høj Grad, hvis der skulde foreligge en Misforstaaelse her. Jeg har haft det Indtryk, at det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck) fra Begyndelsen af har været ganske klar over, hvad han vilde; hvis det ærede Medlem, der nu talte, er gaaet med af andre Grunde, kan det godt være, han er blevet vildledt, det ved jeg ikke, men hvad det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt vil med dette Ændringsforslag, er der ingen Tvivl om. Han vil, at Staten skal have Foden indenfor hos Nationalbanken og være med til at bestemme over Nationalbanken; det er derfor, han har stillet baade Ændringsforslaget om, at Staten skal have Del i Aktiekapitalen, og Ændringsforslaget om, at Staten skal kunne udnævne to Medlemmer af Repræsentantskabet. Det er ganske klart og lige til, og hvis det ærede Medlem finder, at det er en Misforstaaelse, beklager jeg det; det er i det hele taget sørgeligt, naar de Kon-